

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಮಾಯೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಾವಲಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಹ ತಪ್ಪು ಮಾಡಬೇಡಿ, ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿ ಆಗುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಿ.”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ತಂದೆಯ ಬಳಿ ಯಾವ ಭಂಡಾರ ಸದಾ ಸಂಪನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ? ಆ ಭಂಡಾರದಿಂದ ಸ್ವಯಂನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧನವೇನು?

ಉತ್ತರ: ತಂದೆಯ ಬಳಿ ಪವಿತ್ರತೆ, ಸುಖ, ಶಾಂತಿಯ ಭಂಡಾರ ಸದಾ ತುಂಬಿದೆ. ಸ್ಥಿರವಾದ ಸುಖ ಹಾಗೂ ಶಾಂತಿ ಬೇಕಾದರೆ ಕಾಡಿಗೆ ಅಲೆದಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಪವಿತ್ರತೆಯೇ ಸುಖ ಹಾಗೂ ಶಾಂತಿಯ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ. ಪವಿತ್ರವಾದಾಗ ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಭಂಡಾರವು ತುಂಬಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆ ಬರುವುದೇ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪವಿತ್ರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು. ಅವರು ಸದಾ ಪವಿತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಗೀತೆ: ಅವರು ನಮ್ಮಿಂದ ಅಗಲುವುದಿಲ್ಲ.....

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ಇದು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿಯೇ ಗಾಯನವಾಗಿರುವ ಗೀತೆಯನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಆತ್ಮಗಳೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಮಕ್ಕಳು ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಬೇಕು. ಅರ್ಥಾತ್ ಸ್ವಯಂನ್ನು ಆತ್ಮ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪರಮಾತ್ಮ ಎಂದಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಆತ್ಮನೇ ಪರಮಾತ್ಮ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಉಲ್ಲಾಸ ಗಂಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಇಷ್ಟು ಸಮಯ ಸತ್ಯಯುಗದಿಂದ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ದೇಹಾಭಿಮಾನಿಗಳಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿ. ಈ ಶಿಕ್ಷಣವು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಲು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಲಬ್ಧವಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಇಲ್ಲಿ ತಾವು ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿಗಳಾಗುತ್ತೀರಿ ಹಾಗೂ ತಂದೆಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಗ್ರಹಣ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ನಂತರ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಾಲಬ್ಧದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತೀರಿ. ಅಲ್ಲಿ ದೇಹಾಭಿಮಾನ ಹಾಗೂ ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಂತೂ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ನಾವು ಆತ್ಮ ಎಂದು ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ತಂದೆ ಪರಮಾತ್ಮ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಪೂರ್ಣ ತಬ್ಬಿಬುಬ್ಬ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಹೇಳಿದರು - ನಾವು ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಪರಮಾತ್ಮ ಎಂದು ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ನೀನೇ ನೀನು, ಇದರಿಂದ ಏನೂ ಲಾಭವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಇದಕ್ಕೆ ಭಾವನೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಎಲ್ಲರ ಭಾವನೆಯು ಒಂದೇ ರೀತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳ ಭಾವನೆಯು ಒಂದೇ ರೀತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಕೊಂದು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಘೋರ ಅಂಧಕಾರವಾಗಿದೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಪತಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಈಗ ತಾವು ಮಕ್ಕಳು ಸ್ವದರ್ಶನ ಚಕ್ರಧಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಸ್ವದರ್ಶನ ಚಕ್ರಧಾರಿಗಳಾಗುವುದರಿಂದಲೇ ತಾವು ರಾಜಾ-ರಾಣಿ ಆಗುತ್ತೀರಿ. ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿ ಎಂದು ಪದೇ-ಪದೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮನಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮ ತಂದೆ ತಮ್ಮ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಒದಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕಾರ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮವೇ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಶರೀರವು ಸಮಾಪ್ತಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಬಾಬಾ ಈಗ ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ಯೋಗವನ್ನು ಜೋಡಿಸುತ್ತೇವೆ - ಈ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಎಂದೂ ಅಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಲೆ ಪವಿತ್ರತೆಯ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ವಿಘ್ನಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಬಹಳಷ್ಟು ಸಹನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬಾಬಾ ಎಷ್ಟು ಸಹನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಮಕ್ಕಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ದುಃಖದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮುಖದಿಂದ ಅಯೋ ರಾಮ, ಹೇ ಪ್ರಭು ಎಂದು ಶಬ್ದಗಳು ಬರುತ್ತವೆ, ನೀವು ಆ ರೀತಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾಬಾ ನಾವು ದುಃಖದಿಂದ ಯಾವಾಗ ಮುಕ್ತರಾಗುತ್ತೇವೆ, ನಮಗೆ ಬಹಳ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಾವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಹಾಡಿನಲ್ಲೂ ಸಹ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಷ್ಟೇ ಹೊಡೆಯಲಿ ತಮ್ಮ ನೆನಪನ್ನು ಎಂದೂ ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ತಂದೆಯವರ ಮಕ್ಕಳಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕು. ಬುದ್ಧಿಯೋಗ ಅವರ ಜೊತೆ ಜೋಡಿಸಬೇಕು. ಇದೆಲ್ಲವೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಒಂದು ದಿನ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟವೂ ಅಳಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಲ್ಪವಂತೂ ಖಂಡಿತ ಸಹನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಡ್ರಾಮಾದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿದೆ. ಅಬಲೆಯರ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಅತ್ಯಾಚಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹಾಡೂ ಸಹ ಮೊದಲೇ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಇದರ ಅರ್ಥ ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರ ಒಂದು ರೀತಿ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಆಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ರಿಕಾರ್ಡ್‌ನ ಮೇಲೆ ಅರ್ಥ ತಿಳಿಸುವುದು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಸಿನಿಮಾದ ಹಾಡುಗಳಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ತಂದೆಯವರೇ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಮಕ್ಕಳು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ನಾವಂತೂ ಖಂಡಿತ ಪಾವನರಾಗಬೇಕು. ತಂದೆಯ ಆದೇಶದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯರಂತೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅವರು ಶಿವ-ಶಂಕರರನ್ನೂ ಸಹ ಒಂದೇ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಕೃಷ್ಣನೂ ಸಹ ಭಗವಂತ ಆಗಿದ್ದಾನೆ, ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಕೃಷ್ಣನೇ ಕೃಷ್ಣ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ರಾಧೆಯೇ ರಾಧೆ ಎಂದು ರಾಧೆಯ ಪೂಜಾರಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸಾಯಿಬಾಬಾ ಭಕ್ತರಾದರೆ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಸಾಯಿಬಾಬಾ..... ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟು ಅಂಧಕಾರವಿದೆ, ಇದೆಲ್ಲವೂ ಮತ್ತೆ ಆಗಲೇಬೇಕು ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಮಾಡಿ

ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ನಾಟಕವಾಗಿದೆ. ಈ ಜ್ಞಾನ ಯಜ್ಞದಿಂದ ವಿನಾಶದ ಜ್ವಾಲೆ ಪ್ರಜ್ವಲಿತವಾಯಿತು ಎಂದು ತಾವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಬಾಬಾ ಅಂತಹ ಯಜ್ಞವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅದು ವಿನಾಶ ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶಾಂತವಾಗಲಿ ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ನೀವು ವಿನಾಶ ಮಾಡಿಸುತ್ತೀರಿ. ರುದ್ರಜ್ಞಾನ ಯಜ್ಞ ಎಂಬ ಹೆಸರಿದೆಯಲ್ಲವೇ. ಯಜ್ಞವನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಂದ ರಚಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಾವು ಬ್ರಹ್ಮಾಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಆ ಹದಿನ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಸೇಟುಗಳು ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ರುದ್ರಯಜ್ಞ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಅದರಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನದ ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ರುದ್ರ ಜ್ಞಾನ ಯಜ್ಞವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರು ಹಾಗೂ ರಾಧೆ-ಕೃಷ್ಣರಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ ಸದ್ಗತಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಂತೂ ಸದ್ಗತಿ, ಸ್ವರ್ಗವೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರವಲ್ಲವೇ. ತಂದೆಯು ಕುಳಿತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ರಥದಲ್ಲಿ ರಥ ಕುಳಿತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಶರೀರವು ರಥವಲ್ಲವೇ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಥದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮ ರಥಿಯಾಗಿದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಇವರ ಆತ್ಮ ಇದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ರಥವನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಧನಿಯು ಇರುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವವರೂ ಸಹ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ರಥಿಯಾಗಿ ತಂದೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಮತ್ತೆ ನಿಮಗೆ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ತಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಬಾಬಾ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪದ ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಅಕ್ಷರವನ್ನು ತಪ್ಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೇ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅವತಾರ, ಎಷ್ಟೊಂದು ಹೆಸರನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಖಂಡಿತ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ತಾವು ಕುಳಿತಿದ್ದೀರಿ. ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಜಾ-ರಾಣಿ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇಲ್ಲಂತೂ ಕೋಟ್ಯಾಧಿಪತಿ, ಪದಮಾಪದಮಾಪತಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರದೆಲ್ಲವೂ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ವಿಕೋಪ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂತಿಮದಲ್ಲಿ ವಿನಾಶವಂತೂ ಆಗಲೇಬೇಕು. ಬಹಳಷ್ಟು ಬಾಂಬುಗಳು ಎಲ್ಲರ ಬಳಿ ಇದೆ. ಅವರು ಹಾಗೆಯೇ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೇನು? ಇದು ಅವರ ಲಕ್ಷ-ಕೋಟ್ಯಂತರ ಸಂಪತ್ತಾಗಿದೆ. ಇದು ಆಗದಿದ್ದರೇ ವಿನಾಶ ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದೇ ಸಲ ಭೂದಿ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಪೆಟ್ಟಾಗಿ ದುಃಖ ಭೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದಲ್ಲ. ವಸ್ತುಗಳು ಆ ರೀತಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತವೆ, ಅದರಿಂದ ತಕ್ಷಣ ಸಮಾಪ್ತಿ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಒಂದೇ ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಹಾಗೂ ಅನೇಕ ಧರ್ಮಗಳ ವಿನಾಶ ಇದಂತೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮೂಲಕ ಸ್ವರ್ಗದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಯೋಗ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪವಿತ್ರರಾದವರ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲರೂ ನಮನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ತಂದೆಯೂ ಸಹ ಪವಿತ್ರರಾಗಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ತಾವು ಆತ್ಮಗಳ ರೆಕ್ಕೆ ತುಂಡಾಗಿದೆ. ತಾವು ಹೇಗೆ ಹಾರುತ್ತೀರಿ. ಎಷ್ಟು ಜ್ಞಾನ-ಯೋಗಬಲದ ಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಆಗ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಮನೆಯಂತಲ್ಲ.

ಮುಖ್ಯವಾದ ಮಾತು ನಾನು ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಇದು ನನ್ನ ಶರೀರವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಆತ್ಮ ಶಾಂತ ಸ್ವರೂಪನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಕಷ್ಟ ಪಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ರಾಣಿಯ ಹಾರವು ಕೊರಳಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇತ್ತು ಆದರೆ ಹೊರಗೆ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಳು ಎಂದು ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ. ತಾವು ರಾಣಿಯರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಇರುವುದೇ ಮಾಯೆಯ ರಾಜ್ಯ ಅಂದಮೇಲೆ ಶಾಂತಿ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ನಮಗೆ ಇಂತಹವರಿಂದ ಶಾಂತಿಯು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಆಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಅಲ್ಪಕಾಲದ ಸುಖ ಅಥವಾ ಶಾಂತಿಯಾಗಿದೆ. ನಮಗಂತೂ ಅವಿನಾಶಿ ಆಗಿರುವುದು ಬೇಕಲ್ಲವೇ. ತಾವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸ್ಥಿರವಾದ ಶಾಂತಿ ಬೇಕು. ಪವಿತ್ರತೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಸುಖ-ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ. ಶಿವಬಾಬಾನ ಭಂಡಾರವಲ್ಲವೇ. ಯಾರು ಸದಾ ಪವಿತ್ರರು ಅವರೇ ಒಂದು ಎಲ್ಲರನ್ನು ಪಾವನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಆತ್ಮವನ್ನು ನಿರ್ಲೇಪವೆಂದು ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಪಾಪವು ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ತಂದೆ ಸ್ವರ್ಗದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಈಗ ತಾವು ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ. ಯಥಾರ್ಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುವುದರಿಂದ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಖಂಡಿತ ಇವರಿಗೆ ಓದಿಸುವಂತಹವರು ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಪತಿತ-ಪಾವನ, ಸದ್ಗತಿದಾತ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರನ್ನು ದುರ್ಗತಿಯಿಂದ ಸದ್ಗತಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾರೆ. ಸದ್ಗತಿಯಂತೂ ತಂದೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ. ಅವರಿಗೆ ಸದ್ಗತಿದಾತ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ದುರ್ಗತಿದಾತ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಪತಿತಪಾವನ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಪತಿತರನ್ನಾಗಿ ಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಇದೂ ಸಹ ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ತಾವು ವಾಮ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಾಗ ರಾವಣನ ಪ್ರವೇಶವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ರಾಧೆ-ಕೃಷ್ಣನ ಕಪ್ಪು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ಯಾಮ-ಸುಂದರನ ಹೆಸರೂ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಸುಂದರತೆ ಇತ್ತು ಮತ್ತೆ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಮಾಯೆ ಎಂಬ ಸರ್ಪವು ಕಚ್ಚಿ ಕಪ್ಪು ಮಾಡಿದೆ. ಈಗ ಎಲ್ಲಿಯ ಮಾತನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ತಂದೆ ರಚಿಸಿದ ಹಾಗೂ ರಚನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳೇ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಇರಬೇಕು, ಮಾಯೆ ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಮೋಪ್ರಧಾನತೆ ಇದೆ. ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಹೊಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ತಡ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಸಲ ಮೂಗನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬೀಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಯುದ್ಧ ಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ತಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಬಯಸುವುದಾದರೆ ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿ, ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮ ಎಂದು ತಿಳಿದು ತಂದೆಯನ್ನು

ನೆನಪು ಮಾಡಿದಾಗ ಅಂತ್ಯ ಮತಿ ಸೋ ಗತಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಂದೆ ಪದೇ-ಪದೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರ ಸಂಸ್ಕಾರವು ಸಮುಖದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳ ಪಾಪ ವಿನಾಶ ಆಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಮಯ ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮದು ಅಂತ್ಯದವರೆಗೂ ಪುರುಷಾರ್ಥ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೇ ಮಾತು ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿಗಳಾಗುವುದಾಗಿದೆ. ಪರಮಾತ್ಮ ತಂದೆ ನಾವು ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ಓದಿಸಿ ತಮ್ಮ ಸಮಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಕೀಲರು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸಮಾನ ವಕೀಲರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಪುರುಷಾರ್ಥದ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಿತವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ವಕೀಲರು ಒಂದೇ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ ಎಂದು ತಂದೆಯು ಈಗ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಶ್ರೀಮಂತರ ಹಣ ಎಲ್ಲವೂ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಬಡವರ ಬಂಧು ಆಗಿಯೇ ಇದ್ದೇನೆ ಎಂದು ತಂದೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈಗ ನೋಡಿ, ಯಾರು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರ ಕೆಲಸವೇ ಆಗಿದೆ ಸಾಯುವುದು ಹಾಗೂ ಸಾಯಿಸುವುದು. ಅದರ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಜನ್ಮವನ್ನು ಭಲೆ ಗೃಹಸ್ಥ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯಂತೂ ಬಹಳ ಸಹಜವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜನ್ಮ-ಜನ್ಮದ ಪಾಪವಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಯೋಗ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ, ಆಗಲೇ ವಿಕರ್ಮ ವಿನಾಶ ಆಗುವುದು. ತಲೆಯ ಮೇಲಿನ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಇಳಿಸುವುದು - ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಾಬಾ, ತಾವು ಎಷ್ಟು ಮಧುರರಾಗಿದ್ದೀರಾ! ಮುದ್ದಾದ ಮಕ್ಕಳೇ ತಪ್ಪು ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ತಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮಾಯೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಾವಲು ಇರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ದೇಹಿ-ಅಭಿಮಾನಿ ಆಗಿ. ಇದು ಬುದ್ಧಿಯೋಗದ ರೇಸ್ ಆಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲವೂ ಇದೆ. ತಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಬೇಕೆಂದರೆ ಯೋಗ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ತಂದೆ ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯೋಗ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾಗ ಹರ್ಷಿತರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ನಾವು ಈಶ್ವರನ ಸಂತಾನರಾಗಿದ್ದೇವೆ ನಮಗೆ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಆಸ್ತಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಂತೂ ರಾಜ್ಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು. ದೇಹಿ-ಅಭಿಮಾನಿ ಆಗುವುದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಸಹಜವಾಗಿ ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸಹನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮಕ್ಕಳು ಎಷ್ಟೊಂದು ಏಟು ತಿನ್ನುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ವಿಜಯ ನೀವು ಮಕ್ಕಳದಾಗಿದೆ. ತಾವು ಕೇವಲ ತಂದೆಯ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ. ಇದು ಯೋಗಬಲವಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ತಂದೆ ನಿಮಗೆ ಒಂದೇ ಬಾರಿ ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರದ್ದೇ ಪೂರ್ಣ ಡ್ರಾಮಾದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರವಿದೆ. ಎರಡೂ ಮಂಗಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಹೊಡೆದಾಡಿ ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ಮಧ್ಯೆ ಬೆಕ್ಕು ತಿಂದು ಹಾಕುತ್ತದೆ ಎಂದು ಒಂದು ಕಥೆ ಇದೆ. ಕೃಷ್ಣನ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಬೆಣ್ಣೆಯ ಮಾತೇ ಇಲ್ಲ, ಇದು ಸ್ವರ್ಗ, ಇದರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಬೆಣ್ಣೆ ಇರುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಹೇಗಾದರೂ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಮಿಲನ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತಾ-ಪಿತ ಬಾಪಾದಾರವರ ನೆನಪು ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ಕಾರ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:

1. ನಾನು ಈ ರಥದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನವಾಗಿರುವ ರಥಿ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಬೇಕು. ಬುದ್ಧಿಯೋಗದ ರೇಸ್ ಮಾಡಬೇಕು.

2. ಪೂರ್ಣ ನಷ್ಟಮೋಹಿಗಳಾಗಬೇಕು, ಈ ಅಂತಿಮ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಸಹನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪಾವನರಾಗಬೇಕು.

ವರದಾನ: ಸದಾ ದಿಲ್ ಖುಷ್ (ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟವಾದ) ಮಿಠಾಯಿ ತಿನ್ನುವ ಹಾಗೂ ತಿನ್ನಿಸುವ ಸತ್ಯ ಸೇವಾಧಾರಿ ಖುಷಿಯಿಂದ ಸಂಪನ್ನ ಭವ.

ಯಾರು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಅಮೃತವೇಳೆ ದಿಲ್ಖುಶ್ ಸಿಹಿ ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಇಡೀ ದಿನ ಖುಷಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಅನ್ಯರೂ ಸಹ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಖುಷಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ದಿಲ್ ಖುಶ್ ಔಷಧಿ ಎಂತಹದ್ದೋ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ಸಹ ಚಿಕ್ಕದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಬೆಟ್ಟವನ್ನೂ ಸಹ ಹತ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅಂದಾಗ ಸದಾ ಇದೇ ಸ್ಮೃತಿ ಇರಲಿ - ನಾವು ದಿಲ್ ಖುಶ್ ಸಿಹಿಯನ್ನು ತಿನ್ನುವರು ಹಾಗೂ ತಿನ್ನಿಸುವವರು. ಅಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಸಹ ಮನಸ್ಸು ಸದಾ ಖುಷಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಖುಷಿಯಿಂದ ಸಂಪನ್ನ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಚೆಹರೆಯಿಂದಲೂ ಸಹ ಸೇವೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಚೆಹರೆ ಜ್ಞಾನದ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಸೋಗನ್: ಯಾರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಅನೇಕರಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜೀವನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರೇರಣೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಅವರೇ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

